

Paa Driftsbudgettets Indtægtsside skal jeg henlede Opmærksomheden paa den Nedgang paa 12 235 000 Kr., som § 2, Udbytte af Statsvirksomheder, viser, og ligeledes paa et andet stærkt fremherskende Træk, nemlig en Opgang paa § 5, Skatter og Afgifter, paa ikke mindre end 13 190 000 Kr. Det er jo meget heldigt, at disse to store Afvigelser fra Finanslovens Tal til en vis Grad holder hinanden i Balance og endda giver ca. 1 Mill. Kr. til den gode Side.

Paa § 2 er det særlig Udbyttet af Statsbanerne, som tynger Resultatet ned. Det Underskud, der var opført paa Finansloven, var 12 654 000 Kr., men ved Tillægsbevillingsloven forøges det med 9 295 000 Kr., og det til Trods for, at Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg er gaaet betydeligt ned, ligesom Prisnedgangen har virket paa forskellige andre Poster. Dette ligger i, at Statsbanernes Driftsindtægt var ansat alt for højt, saaledes at den paa Tillægsbevillingsloven har maattet nedsættes med ikke mindre end 15 200 000 Kr. Denne Ansættelse af Statsbanernes Indtægt havde efter min Mening ingen Rod i de virkelige Forhold, og jeg har ogsaa i sin Tid gjort opmærksom derpaa.

Overskuddet af Postvæsenet er paa Tillægsbevillingsloven formindsket med 1 290 000 Kr. og Overskuddet af Telegrafvæsenet med 1 035 000 Kr. Her maa imidlertid gøres opmærksom paa, at der er indtraadt store Takstnedsættelser, som væsentlig er Skyld i det forringede Resultat. Under det foregaaende Ministerium gennemførtes forskellige Takstnedsættelser for Telegrafvæsenet, ligesom dette Ministerium tog Initiativet til en Nedsættelse af Posttaksterne, der kan anslaaes til ca. 6 Mill. Kr. og er begyndt at virke i det sidste Kvartal af det Finansaar, Tillægsbevillingsloven gælder for.

Paa Skatteparagraffen, § 5, skyldes det gunstige Resultat særlig, at Toldindtægterne er forøget med ikke mindre end 14 310 000 Kr. og Afgiften af Cigarer og Cigaretter med 3 620 000 Kr., hvortil kommer, at der ogsaa for Sukkerafgiften og for Chokolade- og Sukkervarer har været nogen Opgang. Til Gengæld er Tillægsafgiften paa Spiritus sunket med 2 800 000 Kr., Ølskatten med 1 370 000 Kr., Forlystelseskatten med 700 000 Kr. og Restaurationskatten med 320 000 Kr. Indkomst- og Formueskatten er, bortset fra Valutaskatten, steget med 1½ Mill. Kr., og Stempelafgifterne er sunket med 2 200 000 Kr.

Paa Udgiftssiden har jo Nedgangen i Dyrtids- og Konjunkturtillæget og Ned-

gangen i Priserne virket i nedadgaaende Retning, men som altid viser Tillægsbevillingslovens Udgiftsside Stigning; i Aar drejer det sig, som nævnt, om ca. 6³/₄ Mill. Kr. Den stærkeste Udgiftsstigning viser Landbrugsministeriet med 4 592 000 Kr., men her er jo Mund- og Klovesygen den alt dominerende Post, idet Tillægsbevillingslovens Udgifter til Bekæmpelse af smitsomme Sygdomme hos Husdyrene i alt opføres med en Merudgift af 4 788 000 Kr., altsaa nogle faa Hundrede Tusinde Kroner mere end den samlede Tilvækst i Udgiften paa Landbrugsministeriets Budget. — Hvad Handelsministeriet angaar, skal jeg henlede Opmærksomheden paa en Udgiftspost paa 425 000 Kr. Det er den Toldifference, vi betaler ved Indførsel af færøsk Klipfisk til Spanien. Denne Udgift er altsaa i Stigning. Regeringen har ligesom den foregaaende Regering ved Forhandlinger stræbt at komme i normalt Toldforhold til Spanien. Disse Forhandlinger har særlig taget Fart i de senere Maaneder, og Regeringen nærer Haab om at komme til et Resultat, der kan befri os for denne Udgift.

Blandt Mindreudgifterne har det særlig Interesse at se, at Tilskuddet til Arbejdsløshedsfonden er sunket med 1 975 000 Kr. og Statens Andel i Invaliderenten med 1 289 000 Kr.

Paa § 26 viser Tillægsbevillingsloven en Merudgift af 16 976 000 Kr. Men her er det afgørende Beløb den Indtægtsafgang paa 14¹/₄ Million, som er en Følge af, at Indtægten ved Salg af Statsbaneobligationer i Henhold til Lov af 20. Marts 1918 er bortfaldet. Naar der ikke er tilvejebragt noget Laanebeløb her i Løbet af Finansaaret 1926—27, ligger det i, at Regeringen har ment og faaet bekræftet ved Konference med Nationalbanken, at det vilde være urigtigt at bebyrde det indenlandske Laanemarked med et nyt Laan. Det er bekendt, hvilken stærk Brug der er gjort af det indenlandske Laanemarked for at skaffe Midler til Veje til den sønderjydske Hypotekfond; det var jo særlig Forsikringsselskabernes disponible Midler, der her blev lagt Beslag paa, og at lægge yderligere Beslag paa Laanemarkedet under den nuværende Situation ansaa vi derfor for urigtigt. Ligeledes var vi med Nationalbanken enige om, at det ikke vilde være rigtigt nu at søge et udenlandsk Laan stiftet for at tilvejebringe dette Beløb. Det vil jo i Løbet af indeværende Finansaar blive nødvendigt at optage et Laan til den endelige Ordning af Landmandsbankens Forhold, og det vil da være uheldigt at komme med et mindre Laan